

מגרש כדורגל אליפות הגליל
עם אבנר "מותק" ופרסוני אליל
שדריכל ודריכל והפך אגדה
ללמדנו שראסיה בעצם מדע

שוקולד של שבת (שתי קוביות...)
שיצר תחושת חג וצימח אשליות
של מסחר ילדותי לסוחר, לעשוק
התערבות מול קרמל של השוק.
(אז על מה נתערב? קוביית השבת?)

רחוצים וסרוקים, פוזלים אל הבת.
סוד אהבת קיץ, חלומות עד יורה.
מלחמה? מבול? שמשהו יקרה
כך נוטף לו הזמן, בין שחוק לבין בכי

אך עד עולם הקיץ, הקיץ נצחי.

מאושרים היינו

בורקים ויפים,

וכל כך תמימים

וכל כך יחפים

בוקר של קיץ חמים וכחול
חביטה וסלט של סתם יום של חול,
זינוק למכנס קצרצר נטול חולצה
מהצריף השוודי פורחים במרוצה
(ורק במרוצה).

על דשאים ושלפים
מאושרים, דוהרים, שמחים ויחפים.

עולמנו הגדול, רחב ועשיר,
מהתל הידוק לבריכות ועמיר.
או בין נגריה לאורווה (עם פרידות)
אל חצי-האי מתעקל בין גדות.
שם זינוק מהצוק, רוטטים מאימה,
וקרב רב מול זרם ברוב מהומה.
לחקור חיק "מערבולת" ביראת כבוד,
לקולרבי של פרומט לקפוף "לעבוד".

במטע להצית הר קרטון יד עבים,
שטמונים בו קלחי תירס גנובים.
להתבשם מה"אדום" או "מלכה" מצועפת
וקב חרובים מתערובת הרפת.

תותים סגולי מיץ, בשדירה עמוסה
דולגים מוכתמים לתאני מכבסה.
באופניים חבוטים החורקים מכל נייע,
מקיפים את הדשא מבלי להגיע.